

nak e tekintetben szabadabb keze van, mint az eddigieknek;

mert remélem, hogy ezen kormány, mely az önkormányzat összeinté hiva, azt az adminisztráció érdekében fejleszteni fogja;

mert a kormány gyakorlatias irányától remélem azt, hogy a közgazdasági terén kifejtendő munkássága által az egyes polgárok könnyebb megélhetését is fogja eszközölni;

mert remélem, hogy a volt ellenzék kiállóbb egyéniségeinek a kormányba lépése az országban a balközép zömét képező magyar népre át fogja szállítani azt a hazafias mérsékletet, mely számolva a körülményekkel, önmegtagadással és áldozatok árán is kész segíteni a haza bajain.

Méhány szót kell itt szólnom arról, hogy a párt, mely az új kormány támogatására alakult, magát szabadelvű pártnak nevezi.

Nem valami új név; honos volt a közünk e század folytatásának, s mondhatni egyik nemzeti jellemvonásunkká vált.

S helyes volt-e felvenni e nevet, mely az új pártot és kormányt a nélkül is önként értendő volt? s melyről némelyek azt állítják, hogy igen sokat, vagy semmit sem mond.

E kérdésre határozottan igennel felelek. Kétségtelen ugyanis, hogy összes közgazdaságunk revisiója és javítása már pénzügyeink egységszerű helyreállításának tekintetéből is elodázhatalan.

E revisió vezethet az önkormányzat fejlesztésére, de vezethet korlátozásra is.

A szabadelvű elnevezés kifejezése annak, hogy a párt és kormánya az önkormányzat fejlesztését tűzte feladatául.

Az önkormányzat fejlesztése alatt nem azt értem, hogy a mostani törvényhatóságok factorai kezébe mind több és több teendő, mind nagyobb hatáskör adassék, hanem azt, hogy az önkormányzat valódi teendői kellő ellenőrzés mellett oly közegre bízassanak, kik egy kötelesség teljesítésére vállalkoznak, nem pedig egyszerűen egy jogot gyakorolnak.

A szabadelvű név igen sokat csak akkor mondana, ha ezen elv, mint bármely más, a gyakorlatiasság érzéke nélkül kezeltetnék.

S hogy nem áll az, hogy e név semmit sem mondana, kétségtelenül teszi az, hogy Sennyey báró és pártja a szabadelvű párt megalakulása után azonnal megalkotta jobboldali ellenzéket, melyet bár magam időelőttinek tartok, azon várakozást kötöm hozzá, hogy elvi és nem személyi alapon fog működésének tért keresni.

A szabadelvűség fogalma alá mindenek előtt az önkormányzat gyakorlatias fejlesztését foglalván, remélem, hogy az új kormány véget vetend azon mostani állapotnak, mely abból állott, hogy az eddigi kormányok azt hitték, hogy a kormányzat érdekében munkájukat befejezték, midőn inkább kötelességüknek, mint elvből a régi törvényhatóságokat resztalták és fentartották a nélkül, hogy életrevalóságukban bizni tudtak, és tevékenységüket ébren tartani komolyan igyekeztek volna.

Ime a válságok rövid vázlatja, melyek folyama alatt gyakran fogott el kétkedés parlamenti rendszerünk jövője iránt; de melyek ugy végződtek, hogy a nemzet hatalmát a jobb jövő iránt méltán felbátoríthetik.

Sok jobbra használható idő telt el ezek közt, de merem állítani, hogy a válságok alatt fiatalt parlamenti életünk kitombolta szenvedéseit, s most férfias nyugodtsággal és gyakorlatias uton fog a tevékenység terén haladni, s e tevékenység jótékony hatással lesz az egységszerű munkásságnak az ország polgárai között meghonosítására is.

E válságok közt a trónbeszédnek sokigérete nem váltott be.

A felsőház rendezése elmaradt; az ország közgazdasági és hitelviszonyaiban felmerült és az általános pénzügyi helyzet által fokozott nehézségek leküzdésére döntő lépések nem történtek; az igazságszolgáltatás körül az alaki és anyagi törvények javítása és codificatioja körül haladni nem lehetett és a mi földolgoz, a jövő országgyűlésre bízott az államháztartás rendezésére vezetőadminisztratív reformok kezdeményezése.

Azonban fejtett ki a törvényhozás a helyzet nehézségei dacára üdvös tevékenységet is. Legyen szabad egyebek közt felemlítenem a kolozsvári tudományos egyetemről, a földad szabályozásáról, az ügyvédi és közjegyzői rendtartásról, a végrehajtói intézmény módosításáról, az összeírási törvényekről, a törvényszékek számának leszállításáról s a választási törvény revisiójáról szóló törvényekről.

A választási törvény revisiójára nézve meg kívánom jegyezni azt, hogy a revisió egyik hiánya az, hogy a censusbeli egyenlőtlenségek érintetlenül hagyták, s nem tartózkodom bevallani, hogy át lévén hatva a revisiónak e tekintetben is szükséges voltától, az erdélyi censussal elkülönítve revisió alá vételét több társammal azért nem tartottuk helyesnek, mivel annak szabályozását a többi eltérő censussal szabályozásával combinatívá válnak csak eszközölhetők, azonban a censussal ezen előbbi hátrább bekövetkező általános szabályozásánál főtekintetet az fogván érdemelni, hogy az ér-

telmiség magát érvényesíthesse, a választási jognak ily irányban kiterjesztését örömmel üdvözöltem. Másik hiánya a választási törvény revisiójának az erdélyi választókerületek egyenlőtlensége, de a hiány észszerűen a választók lajstroma megállapítása után leend pótlandó.

Szabad legyen még megemlítenem azt, hogy mint erdélyi képviselő, a legelső erdélyi érdekek tartom a törvény által biztosított egyesülésnek a kedélyben is teljes meghonosulását, de épen azért, hogy ezen óhajtasom létesülésének feltételei ne hiányozzanak, társammal együtt teljes készséggel működöttünk, hogy azon kérdések, melyekben különleges viszonyaink léteznek, s azon óhajtasok, melyek mellözése a kedélyeket nálunk háborgatja, a kormány előtt, melynek kezdeményezése biztosíthatja egyedül az óhajtott sikert, feltárassanak. Kevés az eredmény, melyet e tekintetben eddig felmutathatunk; de elvetettünk némely magot, mely remélem rövid időn fel fog sarjani, s e reményeket arra fektetem, hogy mostani kormányunkat nem csak bevallott irányánál, de kedvezőbb helyzeténél fogva is módjában álland, létesíteni azon gyakorlatias rendszabályokat, melyek bár nem életkérdések, a személyi és vagyoni jogok biztosítására vezetnek.

Végül legyen szabad megköszönöm azon megtisztelő bizalmat, melyben önként részesítettek, s melynek háláérzettel engedelmeskedtem; midőn három év előtt önként megtisztelő bizalma engem egy más munkakörből e nehéz pályára szólított.

Nehéz napoknak voltam tanuja hazánk életében, s mint országos képviselő, melyen éreztem fájdalmat annak, hogy az utóbbi években megnehezült az időjárása, "önök felett is, kik elemi csapásokkal s az élet számos szükségével küzdve élhettek csak napjaikat" s e mellett a politikai helyzet bizonytalansága is aggasztólag hatott kedélyeikre. Komoly volt a haza sorsa, miként az önként, de miként munka és szorgalom feljűl emeli önként az élet nehézségein, akként a tevékeny hazaszeretettel fogja küzdeni országos bajainak. Sorsunk az, hogy "küzdésem nélkül nincs győzelem"; s miként a családi életnek nincs olyan forduló pontja, melyen túl teljesítendő kötelességeink már nem volnának, a hazafiaságot a kötelességeknek végtelen láncolata képezi, melyeket oly mérvben kell teljesítenünk, a melyben azok a haza életére szükségessé s azok súlyos voltától viszaríadunk nem szabad.

Munkakévi és szorgalom, tehetség és becsület vezérli kormányunk férfait nehéz hivatásukban; adjuk meg neki az erkölcsi és anyagi támaszt hazafi kötelességeink hív teljesítése által, s a haza felvirágozik és termő faként dús jutalmat ad fáradozásainkért.

Kolozsvárt, május 29-én 1875.

Haza! szolgálj: László Lajos,

a gyalui választókerület volt országgyűlési képviselője.

Az alsófehérmegyei szabadelvű párt feliratai.

I. A Kormányhoz: Főméltóságú Miniszter úr! Nagyméltóságú m. k. Miniszterium: A mai nap, Alsó-Fehérmegyében megalakult "szabadelvű párt" elengedhetetlen kötelességének ismeri a. n. m. k. Miniszteriumnak, azon nagyhorderejű elhatározásáért, hogy a hazánk egén feltörnyosul felhők elosztására, a f. évi mártius 3-iki programján alapján, áldozatok nem kimélő odaadással vállalkozott bizalmát a n. m. k. miniszterium irányában kifejezni.

S midőn e kifejezését tolmácsolja s ez által hangsúlyozza, hogy hazánk felvirágozására, a párt elveinek győzelemre juttatására, szerény körében mindent elkövet, hogy a kitűzött program érvényesítése, a melyen t. kormányunk mentől könnyebben sikerüljön, egyrészt mind azon hitének ad szavakat, hogy a nehéz napokban, terhes munkára vállalkozott egyenkint és összesen, a haza háláját kiérdemelt kormány tagjainak, meg is adandja, hazánk nemtője, a hazafi munkásság legszebb jutalmát: nemes elhatározásuk által, hazánkra már is jótékonyan ható törekvéseiknek diadalra jutását.

Kik egyébiránt maradunk stb.

II. Tiszta Kálmán belügyérhez. Nagyméltóságú Belügyminiszter úr! Mélyen tisztelt hazánkia!

Azon korszakot alkotó elhatározás, mely szerint Nmlgd a hazánk felett összecsapott hullámok közepette, a két nagy politikai pártot elválasztó nagy kérdés felrétételével lehetővé tette, hogy hazánk jobbjai az ország legnagyobb része, kezét fogva hazánk bajai megorvoslására egyesülhettek, minket is Alsó-Fehérmegye szabadelvű polgárait, az öröm a lelkesedés legmelegebb érzelmével töltött el.

Megalakulásunk első perceiben elodázhatalan kötelességet vállunk teljesíteni, hogy ezen a bűmület, s a ragaszkodás által vezérelt, őszinte érzelmek kifejezését adjunk, valamint annak, hogy nmlgd ezen tapintatos elkötelese, mig egyfelől mindnyájunkat, a nemes példa

követésére utal, másfelől: édesen győzött meg hazánk jövője biztosságáról, tapasztalva, hogy még vannak hazánkban, s hiszszük lesznek: nagy fia!

Fogadja azért nmlgd. tőlünk, A-Fehérmegye szabadelvű pártjától, azon őszinte: lelünk legmélyebb sejtelméből származó kívánságunk kifejezését, hogy ezen: "szavakkal eléggé ki nem fejezhető elhatározása, hozza meg jutalmul törekvése sikerét, melynek elérhetésére, szerény körünkben magunk is mindent elfogunk követni.

Kik egyébiránt. stb. III. Deák Ferenczhez Mélyen tisztelt nagy hazánkia!

Az országos két nagy politikai párt egyesülése tényében, azon eszmék diadalra jutását, azon elvek érvényre emelkedését látván, melyeket bölcs előrelátásával Ön, mélyen tisztelt nagy hazánkia, hazánk jólété, előmozdítására, önzetelenség — hazánkban meggyőkeztetett, legyen szabad nekünk Ön iránti bizalmunk tántoríthatatlanságának kifejezést adni, kérvén a sors urát, hogy hazánk felvirulását és boldogságát számtalan évek alatt a legnagyobb megelégedéssel megérni engedje.

Kik egyébiránt, hazafias tisztelettel maradtunk Alsó-Fehérmegye szabadelvű pártja. Az alsó-fehérmegyei "szabadelvű párt" első gyűléséből.

N.-Enyed. 1875. május 19. Sándor Elek m. k. elnök. Farnos Elek m. k. jegyző.

BELFÖLD.

Deés, 1875 május 30.

(Rendkívüli bizottsági gyűlés.)

Belső-Szolnokmegye bizottságának rendkívüli közgyűlése — főispán ur ő méltósága megbízása folytán — a megye alispánja folyó év június hava 5-ik napjára egybehívta.

E rendkívüli közgyűlést tárgyait: a) az országgyűlést egybehívó királyi levél és

b) a földadbizottság megalakításában a közlelbi közgyűlés alkalmával történt hiányok helyrehozása — fogják képezni.

Hallomás szerint a központi árvaszék elnöke és közgyám is ez állomásaikról (ez utóbbi becsőbizottság lett kinevezése folytán) leköszöntek, hogy azonban ez állomások betöltése ezen közgyűlés alkalmával eszközölhetnék, alig hisszük, valószínű azonban, hogy a legközelebbi rendes közgyűlésig helyettesítések után fognak ellátni, s midőn a közgyűlés rendezése a helyettesítésre főispán ur ő méltóságát kéri fel, óhajtanó volna, hogy legkivált az árvaszéki elnökséggel szakképzett ember bízzák meg.

A pályázók között Pánczél János tiszt. főjegyző nevét — a ki 1862—1863-ban árvaszéki elnök és helyettes elnök is volt, ki e tisztét pontosan és kellő szakértelemmel be is töltötte, következőleg az 1870 "XLII" t. cz. 67 §. szerint képesítve van s a központnak jelenben is tevékeny tisztviselője — halljuk említeni s mi csak óhajtanók, hogy a főispán nézetei mielinkél találkozzanak s a választás a férfura, a ki árvaügyünket ismert szorgalmával fogva rendbe hozná — esnék.

Többen.

(Adakozások.)

Tisztelt szerkesztő ur! A "Baloldal" szerkesztője, a közügyre vonatkozó, az alábbi közönetnyilvánítás közöztételét megtagadván, felkérem a t. szerkesztő urat, szíveskedjék annak becses lapjában kevés tért engedni, Tisztelője Mórész Gyula.

A székely-udvarhelyi r. k. főgyám. ifj. úr által önképzőköré tökéjének gyarapítása és zenedéjében hiányzó két bariton beszerzése céljából május hó 12-én rendezett, akademiával egybekötött táncvigalom alkalmával bejött 94 ft 34 kr, kiadás 42 ft 6 kr. Tisztajövedelem 52 ft 28 kr o. ó.

A fennebbi célra ajándékoztak: Daniel Gábor főispán 5 ftrot, Szűcs Márton 5 ftrot, Szűcs Mártonné 5 ftrot, Ugron Lázár 2 ftrot, Demeter Endre esperes 2 ftrot, Csengeri József 2 ftrot, Korondi Mózesné 1 ftrot, Daróczi János 1 ftrot és Mórész Gyula 1 ftrot.

Felüljiztek: Poszler János 4 ft 40 kr, Preis Mihály, 1 ft 40 kr, Boér János 30 kr, Tibád Antal 40 kr, Solymosy Jánosné 40 kr, Kőncz Andrásné 40 kr, Szabó István 40 kr, Nagy István 40 kr, Pál Kálmán 40 kr, János Péter 40 kr, Szakács István 40 kr, Mórész Gyuláné 40 kr, Lőrincz Ferencz 40 kr, krt, Pálffy Károly 40 kr, Molnár Károly 40 kr, Zachariás Ede 40 kr, Iankovics Gyula 40 kr, Schilder Karoly hadnagy 40 kr, Bod Károly 40 kr, Gáspár Balázs 12 kr, Balla Gyula 12 kr, Kozák Ferencz 20 kr, Gerich Ferencz 13 kr, Tamás Albert 10 kr.

Midőn ezen ajándékokat és felüljizéseket hálás köszönetünk mellett nyilvánosságra hozzuk, egyszersmind kedves kötelességünknek

tartjuk kiemelni a n. érdemi közönségnek intézetünk iránti kegyes pártfogását, melyet a roz idő dacára is éreztetni szíveskedett. Székely-Udvarhely, 1875 május 29-én. A tanári kar nevében Daroczy János és Mórész Gyula.

A-Fehérből, május 31.

(Főispáni beiktatás.)

Zeyk Károly főispán ő mlgának május 20-ki beiktatásáról s azon alkalommal tartott rendkívüli b. gyűlésről küldött tudósításunk — mint később kiderült — a szerkesztőséghez nem kerülővén, röviden, újabb jelezzük a nevezetesebb momentumokat.

Mig ezekre rátérnénk, nem tehetjük, hogy a megye job részétől általános örömmel fogadtott főispán belépése alkalmával már éreztük irányának üdvösségét, azon tényével, hogy a beiktatási ünnepélyen kívül még számos tárgyi feletti intézkedést is eszközölhetett, melyek az egy "catasteri bizottságok" választásán kívül, elnapolhatók leendettek; mintegy rámutatva a megyei élet teendőire, melyeket munkásság s a jóra törekvés által eszközölnünk kell, igazságot szolgáltatva az axiomának, hogy a "munka nemesíti."

A főispán itt következő beköszöntő, szükségstelen mondanunk, tetszést okozó hatást szült s megtalálta keresetlen, őszinte hangjával az utat szívünkhez, érezvén benne és rajta a hazafiasnak mesterkéletlen, az időtlen mosolykodó nyájkodástól ment férfias melegt.

De szóljon maga a beszéd.

Zeyk Károly beköszöntő beszéde.

Tisztelt bizottság!

Ő felsége által e megye főispánjává lett kineveztetésem, meggyőződésem szerint oly nevezetessé, hazánkat érdeklő idősorok történet, hogy nem tehetem, hogy ama tisztelt bizottság figyelmét fel ne hívjam.

Szeretett hazánk szerencsétlen fekvésénél fogva, csatatérre volt azon harcoknak, melyeket a nyugoti civilizáció ellen vívott a keleti barbarismus s e miatt az ország figyelmé soha se fordulhatott belügyei észszerű rendezésére.

Hogy a török, hazánkba magát befészkelte s Erdélyt a basalikokra való osztástól csak az által menekülhetett, hogy az ország magát adófizetésre kötelezte, a fejedelem pedig kijelentette, hogy magát a szultán hűbéresének tekinti, két nagy táborra oszlott az ország, voltak, kik minden áron szabadulni akartak a török uralom alól, kik gyalázatnak tartották a pogánytól — a mint akkor a törököt nevezték — függeni s készek voltak a német császárnak, mint magyar királynak felsőségét elismerni s így a haza — így, hogy csak képzelt — függetlenségéről lemondani, míg mások a függetlenséget helyezték mindenek felébe, nem akartak semmit tudni a némettel való kiegyezkedésről s készebbek voltak a török pártfogását vásárolni meg.

A zentai hős fegyvere megtörvén, a török hatalmát, a német párt tulsulyra vergődött s Erdélyt, mint a magyar korona része, de különálló független fejedelemség Leopoldot ösmerte el fejedelmének. Igyekeztek az erdélyiek biztosítani alkotmányos állásukat a Leopolddal kötött hiteltől pontjai bizonyosságai annak, hogy diplomáciájuk helyes irányu volt. Azonban csakhamar megkezdődött egy új harc, az abszolutizmus harca a constitutionálismus-sal. A bűcsi minisztereknek — kik abszolut hatalommal rendelkeztek a német és olasz tartományokban, mert az azokban létezett kérelmi tartománygyűlések még "árnyékat se képeztek az igaz alkotmányosságának" — nem volt irányra, hogy Magyarországon és Erdélyben nem volt ily körülírt hatalmak s el kelle nézniök, hogy rendeleik foganatosítás előtt az ország és megyei gyűlések vita tárgyát képeztek s ez úton végrehajtásuk gyakran megakadályoztatott s ennek folytán alkotmányunk megnyírulását tüzték ki maguknak célul s e célra nemzedékről-nemzedékre oly "kitartással működtek, hogy arra az eredményre jutottak, hogy a mint ezt e hazának egy nagy fia, a szebeni országgyűlésen mondotta, a Leopolddal hiteltelnek csak egy pontja volt még csak életben és ez az, mely által a fejedelem felhatalmaztatik, hogy főhadiparancsnoknak németet nevezhessen ki.

Nem említem az 1848 és 49-ki eseményeket. A pozsonyi és pesti országgyűlések rekrévése főképp alkotmányos létünk helyreállítására irányult, azután pedig legfelkészettebb harc folyt, mely lehetőtlenné tette belügyeink észszerű rendezését. Nem szólok az ötvenes évekről sem, mivel ezen időben egy abszolut kormány kénye s tetszése szerint rendelkezett fölöttünk s következetesképpen ez időben alkotmányos uton behozandó reformokról szó se lehetett.

Midőn 1867-ben megtörtént a kiegyezkedés s felségessé urunk királyunk fejére tette szent István koronáját, újból két nagy pártira szakadt Magyarország. Voltak, kik e kiegyezkedést támadták meg, míg mások azt a szabadság palladiumának tekintették s azok körül sorakoztak, kik annak védelmét tüzték ki törekvések céljául.

Hogy akkor, mikor ily nagy, az egész

hazát s a haza alkotmányos létét alapjaiban érdeklő kérdések tárgyában oszlott kettéfel a haza közvéleménye, lehetetlen volt egy egységes pártalakulás s lehetetlen volt a haza belrendezést helyesnek eszközölni; természetesen, mert minden más kérdés a haza alkotmányát alapjaiban érdeklő tárgyon kívül háttérbe szorult és senki se kérdezte, miként gondolkozik valaki a belgazgatásról, adó-rendszerről, törvénykezésről, kereskedelemről vagy pénzügyekről, hanem csak az volt a kérdés, a török-vagy német párton van-e? abszolut rendszert, vagy alkotmányos életet óhajt?

A mostani belügyminiszter mártius harmadikán mondott beszéde megszűntette az alkotmány alapja feletti vitát és most már a szerint alakulhatnak pártokká ez ország lakosai, a mint belügyeink rendezéséről gondolkodnak s remélni lehet, hogy egy ily pártalakulás üdvös eredményeket fog hozni a hazára, miután háttérbe szorult azon harc, mely eddig a legjobb erőket megfénitotta s remélünk kell, hogy megrongált pénzügyi viszonyaink megjavulnak s a belkormányzat, igazságszolgáltatás szóval belügyeink rendezése körül üdvös intézkedéseket fog tenni a békéből kiszabadult törvényhozás és kormány.

Az új pártalakulás eredményeül kívánom fölmutatni, hogy az országgyűlési két nagy pártzöme, szabadelvűpárt nevezet alatt, egy pártá alakult s hogy a Deákpárt és balközép tagjai követték e példát és hasonló pártalakulás következett be az ország csaknem minden részében.

Alsófehérmegye vezérszerepet játszott az erdélyi részekben, főlegjára mindig a korszerű haladás volt felirra s így nem kétlek, hogy a szabadelvűpárthoz fog csatlakozni, azon párt-hoz, mely tudja, hogy a rend a szabadság nélkülözhetetlen feltétele s mely nem abban kívánja föltálatni a szabadelvűséget, hogy csillagok elvek után füssön s a haza viszonyait számításba nem véve minden ily külföldi eszmét rohamosan reánk is alkalmazni siessen, hanem abban, hogy elérte a kor intő szavát, azon elveket, melyeknek behozatala szükséges és észszerű ugy alkalmazza, hogy minden rázkódás nélkül javításának ki institutioink. Ily reformátorok voltak azon nagy férfiak, kik e megyében működtek s remélem és hiszem, hogy ily elvektől lesznek áthatva azoknak utódai is. Engedjék meg uraim, hogy pár szót szóljak még saját személyemmel illetőleg. E megyében, melynek főispáni székét ő felsége kegyelme következtében most elfoglalom, laktak eleim századok óta, ép ez állásban volt a múlt század elején szép apám e megye földében porlanak szájim és nagyszülem hanivai itt születtem, itt játszottam el a gyermek játékaikat, itt élveztem az ifjúság örömeit s e megye terméiben tanultam meg, e haza nagy férfaitól, Vesselenyitől, Szászától, a Bethlenektől, Keményektől, Telekiéktől, Sárpatakiéktól, Zeykektől, hogy a hazát tekintsem mindenekelőtt állónak.

E megye kebelében léptem fel legelőbb a politikai pályára, együtt élveztem annak lakósaival annak örömeit s midőn az idő viharos járása megnehezült felettem, osztottam velök a keserűségben.

Szívem óhajta, hogy mikor az idő vasfogas felemásztja örömet, e megye adjon nyugalmat az elfáradt vándoroknak s földet török menhelyt porainak.

Addig pedig, mig ez bekövetkezik s mig erőt tart, egész törekvésem oda fog irányulni, hogy e megye lakosai boldogságának előmozdításához teljes erőmből járuljak s hogy igazságot nyerjen mindenki személygyalogatás nélkül e megye területén.

Fogadja a tisztelt bizottság, oly szívesen üdvözöltem, a mily tisztá szívvel hozom én azt nekik.

A viharos eljenzéssel fogadtott beköszöntőre a megyei főgyűlés csinnal és illő komolysággal tartott üdvözléssel válaszlát a megye nevében.

A kormány egyhangulag feliraltban bizalom szavaztatott. Részint az idő elhaladtossága s a tárgyak érdekes, azonban nem kíváló volta miatt, a nagy számú bizottsági tagok jelenlétében szépen folytatott tárgyalások ez uttali mellőzésevel ideigatjnk a megye volt főispánja méltósága Pogány György ur III. Napoleon modoru és hangzó, egyébiránt emelkedett magatartással szerkesztett, a megye közönségéhez intézett bucsu iratára hozott határozatot.

A bizottsági gyűlés 14. éven át volt főispánjának a megye közönségéhez intézett szíves megemlékezésről méltánylattal és köszönettel vette s kívánja, hogy új díszes állásá közmegelégedésre hosszasan viselje s holdogul eljen.

A bűcsi föltűnt szokatlansága miatt azonban ennek kifejezés nem adatott, s ha megdonduljuk, hogy a volt főispán, e megyének azelőtt adminstrans tisztviselője is volt indokoltnak tekinthető, mert különben a főispáni állás teljesen a kormánytól levő függő megyei hivatalnak nem nevezhető s így a megye közönségéhez alkotmányos felfogás szerint csupán a megyei, tehát: választott tisztviselő intézhet bucsut. Nó, de ezen bizonyára, illelmet

nem sértő, inkább a megyéhez születésétől fogva hozzá szokott ragaszkodás s az elválás fájdalma kifejezésének levén tekinthető, az mint a szöveg mutatja kellő melegséggel is méltányoltatott.

Az első napi gyűlést, ősi szokás szerint a megyebiz nagy termében tartott főispáni ebéd követte, az egész megye s város notabilitásai különböző testületekkel benépesítve. Az új korszakban vetett reményről lelkesült pohárköszöntések között jól esett hallanunk, hogy oly főispánunk, van, ki nem csak az obligat, ugy szólva: álláshoz kötött toasztok által is hanem azon érdemiért is köszöntethetett, és köszöntetett, melyeket a haza minden sorában való, önzetlen küzdelme, midőn még nem volt hivatalnok, számára örökre biztosított.

Este fényes fáklyás zene rendeztetett a n.-enyedi tűzoltó egylet és zenekara által, nagy tömegű kísérvé, a főispán család szállására, hol, számos éjlenzések között, a városi főjegyző üdvözléttel főispánunk meleg szavakban köszöntö meg.

A munka megkezdett, reméljük és hiszszük: a megye üdvére, és közmegegyezésre fog folytattni.

r. l.

Telekkönyvi jegyzőkönyvek közzététele Erdélyben. Hirdetmény.

I.

(Folytatás.)

h) a kolozsvári kir. törvényszék hasonnevű járási bíróságához tartozó Magyar-Sárd községben;

i) ugyanazon törvényszék kolozsi járási bíróságához tartozó Magyar-Kálya községben;

k) ugyanazon törvényszék moci járási bíróságához tartozó Mező-Szilvás községben;

l) a marosvásárhelyi kir. törvényszék mezőbándi járási bíróságához tartozó Gerebenes községben;

m.) ugyanazon törvényszék szászrégeni járási bíróságához tartozó Sárpaták községben;

n.) a szamosújvári királyi törvényszék széki járási bíróságához tartozó Gyeken községben;

o) a nagyszebeni királyi törvényszékhez tartozó szászsebesi járási bíróság területén utólagosan helyszíneli Lámkerék, Péterfalva és Sugág községben.

Az ezen községekben felvett telekjegyzőkönyvek, az azokhoz tartozó birtokrészteljesztomokkal és vázlatrajzokkal együtt 1875. június 1-től fogva a II. alatt megnevezett telek-könyvi hatóságok átadatnak, hol azok megtekintése a kiszabott hivatalos órákban mindenkinek megengedett.

II.

A telekkönyvi hatóság teendőit végzi;

1) a marosvásárhelyi k. törv. szék az I. a) alatt felsorolt községek s az I. l) alatti községek névére;

2) a dévai kir. törvényszék az I. b) alatt megnevezett községek névére;

3) a nagyenyedi királyi törvényszék az I. c), d) és e) alatt fölemeltett községek névére;

4) az abruddányi királyi törvényszék az I. f) és g) alatt előforduló községek névére;

5) a kolozsvári királyi törvényszék az I. h), i) és k) alatt előforduló községek névére;

6) a szászrégeni telekkönyvi hatósággal felruházott k. járási bíróság az I. m) alatti községek névére;

7) a szamosújvári kir. törvényszék az I. n) alatti községek névére; végre

8) a szászsebesi telekkönyvi hatósággal felruházott kir. járási bíróság az I. o) alatt elősorolt községek névére.

III.

Az 1875. június 1-én kezdődő s a fennemelt törvényszéknél teljesítendő ügyletek és hivatalos cselekvényekre vonatkozólag a következő felszólítások és rendelkezések bocsátatnak ki.

1) Mindazon személyek, kik már a telekjegyzőkönyvek hitelesítésekor léteztek, vagy legkésőbb még az 1875. évi június elsője előtt szerzett tulajdon, zálogbirtoklasi vagy haszonbéri jognál fogva, akár a fekvőségek megjelölése, vagy a bejegyzett birtokviszonyok kinyomozása tekintetében, a telekjegyzőkönyvekben valamely igazítást, kiegészítést, lejegyzést, hozzájegyzést vagy átjegyzést igényelhetnek, ezennel felszólítatnak, miszerint ebbeli igényeiket 1876. január 31-ig bezárólag annál bizonyosabban jelentsek be, mint-hogy különben ezen igények oly harmadik személyek kárára, kik 1875. június 1-től fogva a telekjegyzőkönyvben foglalják bejegyzéseik alapján, további nyilvántartási jogokat jóhiszeműen szereznek, többé nem érvényesíthetők. Ezen bejelentésnek minden, a telekjegyzőkönyvekben még be nem jegyzett birtokjogokra ki kell terjednie, nem téve különbséget

vajjon azok, a már használaton kívül tett régi, vagy a jelenleg még vezetett bevallási, telek- vagy más könyvekben, lapokban vagy listákban előfordulnak-e vagy sem, s akár nyújtott legyen valamely fél, bármilyen bíróságnál valamely általa szerzett fekvőség tekintetében birtokátjegyzési kérvényt be és akár van ezen kérvény elintézte akár sem.

A bejelentésre kötelezettség különösen tehát mindazon személyek, kiknek birtokjogaik, a helyszínelési bizottmányánál sem önmaguk által, sem pedig az ezen bizottmánytól kirendelt képviselők által nem érvényesítették; vagy kik állítólag erős, vagy közös birtokjoguk, a bizottmányilag kitudott és a telekjegyzőkönyvekbe bejegyzett tetteles földbirtokos ellen, a helyszínelési szabályok által kijelölt módon igazolni képesek nem voltak, állítólagos igényök akár van a telekjegyzőkönyvben, vagy az általános tárgyalási jegyzőkönyvben feljegyezve akár sem.

2) Továbbá mindazon személyek kik:

a) a telekjegyzőkönyvbe bejegyzett fekvőségekre az 1853. május 29-én kelt legfelsőbb ösiségi rendelet határozataihoz képest ösiségi vagy zálogvisszaváltási jogokat, vagy más jogcímű tulajdoni igényeket már érvényesítették, vagy kiket

b) az említett ösiségi rendelet határozataihoz képest a zálogvisszaváltási jog érvényesítésére még hosszabb határidő illet; ezenel felszólítatnak, miszerint ez igényeiket a fennnebbi első pontban kijelölt jogkövetkezmény elkerülése mellett, legfőleg 1876. január 31-ig bezárólag jelentsek be s az a) alatt említett esetben a még folyamatban levő jogügylet annak a telekjegyzőkönyvbe feljegyzése végett, vagy a nekik már jogérvényesen oda ítélt jogot az abba átkebelezés végett; a b) alatt említett esetben pedig az őket illető zálogvisszaváltási jogot, a telekjegyzőkönyvekbe feljegyzés végett, okiratokkal tanúsítva igazolják.

3) Ugyiszintén mindazon személyek, kik a telekjegyzőkönyvekben bejegyzett fekvőségekre elsőbbségi, zálog, szolgálmi, vagy más jogokat betáblázások, bejegyzések, feljegyzések, vagy birni zálog-összeírások által vagy már nyertek, vagy pedig 1875. június 1-ig netalán még nyerenek, ezennel felszólítatnak, miszerint ezen jogokat a telekkönyvi jószágtestek teherállapotába leendő átkebelezésük végett legfőleg 1876. évi május 31-ig bezárólag annál bizonyosabban jelentsek be, mint-hogy különben ezen jogoknak korábban nyert elsőbbségeit elvesztik; holott bejelentés mellett ezen jogoknak 1875. évi június 1-ig nyert elsőbbsége, az ezen telekkönyvi jószágtestekre a most említett naptól fogva tulajdoni vagy zálogjogot nyert új szerzők vagy jelzős hitelezők irányában is fennmarad.

4) Azon igények, melyek a volt urbéri kapcsolat és azzal rokon viszonyok tárgyában, az Erdélyt illető 1854. évi június 21-én kibocsátott (bírói. törv. lap. LX. darab és 151. sz.) nyiltparancs határozatai szerint szabályoztatnak, akár jegyeztettek legyen azok fel a helyszínelési jegyzőkönyvekbe, akár sem, a bejelentésre vagy igazolásai felszólításokból s az ezen hirdetmény folytán tartandó tárgyalásokból kizárják.

5) A megelőző pontokban kiszabott hirdetményi határidők ellen sem meghosszabbításnak, sem pedig igazolásnak vagy pernyításnak nincs helye.

6) A közzétett telekjegyzőkönyvek 1875. évi június 1-től fogva az át. polgári törvénykönyv. 321. §. értelmében telekkönyvekké tekintendők s vezetendők; s ehhez képest a most említett naptól fogva az azokba bejegyzett fekvőségekre új tulajdon — jelzős — vagy más dologbani jogok, csak az azokbani törvényeszerű bejegyzés által, s csak az ezen fekvőségekre névvel korábban létezett, és a hirdetvényi határidő alatt bejelentett és igazolt igények sérelme nélkül szerezethetnek, s ruházathatnak át más személyekre, vagy szüntethetnek meg.

7) Azon szabályok, melyekhez a felek és bíróságok magukat az ezen hirdetményben kijelölt ügyletek és hivatalos cselekvények teljesítésénél és fogantatásánál alkalmazni kötelesek, az 1870. évi február 5-én kelt igazságügyminisiteri rendelettel kibocsátott erdélyi telekkönyvi rendtartásban (Rendeleték tára 1870. évi I. és II. füzet) foglalják.

8) Azon hitelezők, a kik valamely átkebelezés által saját átkebelezendő követelésük elsőbbsége tekintetében hátrányt szenvednének: kifogásaikat harmadik személyek irányában is a fentebbi 3-ik pontban kiszabott határidő lefolyta után még hat hónapig és így 1876. november hó 30-ig érvényesíthetik, vonatkozának bár kifogásaik a követelés valódiságára, megszüntése vagy elsőbbségére. Ezen határidő lefolyta után harmadik személyek irányában ebbeli kifogásaik többé nem érvényesíthetők.

9) A II. pont alatt felsorolt kir. törvényszékek és telekkönyvi hatósággal felruházott kir. járási bíróságok eljárásukban szokott hivatalos pecsétjüket fogják használni.

Kolozsvárt, 1875 május 3-án.

Az erdélyi m. kir. telekkönyvi igazgatóság.

A „KELET“ magán-távirata.

Feladatott Buda-Pesten június 4. 10. ó. 30 p. d. e

Érkezett, június 4. 10. ó. 43 p. d. e.

Budapest a képviselő választás július elsőjén lesz. Radóczy a jelöltségtől visszalépett. Albrecht főherceg meglátogatja Sándor orosz cárt, Vilmos német császárt és Augusta császárnét.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, jun. 4. 1875.

— **A szabadelvű párt** választmánya tegnap délután tartott gyűlésében gróf Péchy Manó volt érdemes képviselőnk általános éjlenzések között a jövő országgyűlésre a párt képviselőjelöltjének léptette föl s a jelöltséget elfogadására őt exciáját küldöttségileg felkérte; ő exciája meghatottsággal fejezte ki köszönetét a bizalom e szép nyilvánulását s a jelöltséget elfogadván, most már kétségünk sem lehet, hogy ő exciája személyében Kolozsvár jövőre is méltólag lesz képviselve. A másik képviselői állásra Hajós János volt derék követünk, hivatalos állása miatt nem jelölthetett, ki, a pártválasztmány nagy lelkesedéssel egyhangulag Sámí Lászlót kérte fel, a ki azonban — mely sajnálatunkra — tagadó választ adott s a jelöltséget nem volt hajlandó elfogadni; hogy azonban mennyire bírja a közbizalmat fényesen bebizonyítva látjuk azon tényben, hogy a párt nem mondott le azon reményről, hogy őt képviselőjének megnyerhesse és vasárnapig senkit sem jelöl helyébe azon biztos reményben, hogy addig a közbizalom ily osztatlan nyilvánulása és a párt felkérése által a jelöltséget elfogadására birhatják.

— **Fényes fáklyámenetet** rendez ma este a városi polgárság gr. Péchy Manó és Sámí László képviselőjelöltek és Hajós János tiszteletére. A kiindulás a városházától este 9 órakor lesz. Gróf Péchy Manóval Várdi Károly, a polgári iskola igazgatója és Sámí Lászlóval lapunk szerkesztője s Hajós Jánosnál Szász Béla fognak beszédeket tartani.

— **Gróf Péchy Manó** ő nagyméltóságának újabb nemes adományozásáról vettünk tudomást; nevezetesen a kolozsvári „Dalkör“ — e nemes törekvésű dalegyületnek, — melynek védnöke és egyszersmind diszelnöke is, szintén 200 frtot adományozott. A „Dalkör“ — mint halljuk — ma este szerenádval tisztelet meg magas pártfogóját, mely tisztelet nyilatkozattal nem csak az egylet nemes és buzgó pártfogójának fog hódolni, hanem a közszerepben álló leendő egyik városi képviselőnek is, ki minden szép és nemes célt egyformán áldozatkészséggel és ügyességgel pártol.

— **A jótékony egyletek**, Fröbel gyermekkert, tűzoltó-egylet, egyetemi kör, jogsegélyező-egylet, az orvosok segélyegylete, a gyógyszerészek segélyegylete, az iparos-egylet a dalkör, a polgári dalárda és a lövészegylet, mindannyian testületileg tisztelekdedek ma délután gróf Péchy Manó ő excellenciájánál s adtak kifejezést azon háláczetnek, a melylyel a fentnevezett minden egylet tartozik a nemes szívű gróf úr legújabb nagymérvű adakozásaiért. A gróf ur előkezenyen fogadta az egylet képviselőit, kezét szorított velük és ismert szerénységének is ismételt bizonyítékát adta, így az egyetem-kör derék elnökének csinos alkalmi beszédére a többek között azt válaszolta: „Az ifjúság egyleteinek, a melyek a jövőnemzedéknek derék férfiakat nevelnek, erőmhez mérve igyekeztem segítségére lenni, de az érdem első rendben nem az énnyem, önök szerett tanárait illeti az, a kik szívességek voltak figyelmemet felhívni e jó irányú egyletekre és én csak általuk figyelmemre tehettem, a mit örömmel tettem, s így köszönettel önök tanárainknak tartoznak.“ A nemes szív e megható nyilvánulása dicsőre nem szorul.

— **A jogászok** tavaszi táncestélye holnap Szombaton délután 5 órakor lesz a sétatéri arenában. Az idő igen kedvezőnek ígérkezik s így semmi kétségünk, hogy e junialis az eddigiek jó híréhez méltóan sikerül. Jegyek délelőtt 9-től 12-ig az Europa szalódnában váltathatók, ugyanott kaphatnak meghívót mindazok, kik tévedésből, vagy kihordási vétségéből nem jutottak volna meghívójukhoz.

— **Minorich Károly** városunk főkapitánya szép jelét adta tegnap erélyességének s azon kötelességnek, hogy a törvényeket tiszteletti is tudja. A román ifjúság tartotta májálisát és a disztések között sárga fekete és romániai zászlókat lehetett látni, de hazait egyet sem. A rendőrkapitány úr a törvény világos rendelete szerint a külföldi zászlók használatát meg nem engedte s azokat bevétette.

— **Felhívás.** A kolozsvári dalkör működő tagjai felkérnek, hogy ma pénteken esti fél 8 órakor az egylet helyiségében mindnyájan megjelenni sziveskedjenek. A kivonulás a fáklyás zenére az egylet helyiségéből a dalkör saját lófogója alatt 9 órakor fog megtörténni. Kolozsvárt, 1875. június hó 4-én, id. K. Biasini D. elnök, Bergay József titkár.

— **Neszveda Riza** k. a kedvelt operai primadonnánk nővére tegnap mutatta be magát mint szerződött tag „Szép Helenában“ Orsztes szerepében. A k. a. csinos szinpad alakkal rendelkezik, megjelenése s mozgása a szinpadon elég bátorságot és elfogulatlanságot mutat; de igyekeznie kell mindenesetre a jellemzőbb játéktitkait kutatni. Hangját mint-ha nem használta volna elég merészséggel, s így bár azt mondhatjuk, hogy elég könnyedséggel tudna énekelni, de igyekeznie kell hangját játékaival nagyobb mértékben egyeztetni, mert énekesnőnél ebben rejlik a hatás legfőbb eszköze. A többi előadók közül ki kell emelnünk Megyaszi Ilkát és Zajonghyt, kik igen szépen énekeltek és játsztak. A közönség az előbbi illetőleg nem is maradt adós tapsban és kihívásban; mi kötelességünknek tartjuk az utóbbit is kiemelni. Kassai, Marcell nagyban mulattatták a közönséget; csak azt nem tudjuk felfogni, hogy ott különben is annyi tere van a színésznek a karrirozásra, mi szükség van annyi rögtönzést összehalmozni. Elismerjük, hogy Kassai egy pár rögtönzése sikerült volt, de a Marcelléi a mint Agamemnon is bátorodott megjegyezni, nagyon kopottak és gyengék. Az előadást szép számú közönség nézte.

— **A „Magyar Polgár“** mai számának egyik híre kénytelenek vagyunk ismét megjegyezni tenni. A nevezett lap 3 csilagos strázsestere megemlékezvén Feleki Miklós kiltásban levő vendégszerepléséről, azt a „szerény“ véleményét nyilváníta, hogy „ugyanannyi fáradsággal és költséggel az igazgatóság valami (1) más vendégszereplőt is szerződhetné.“ Ugyan hol járt ez a tisztelt strázsester iskolába, hogy a magyar nemzeti színház egyik első rangú művésze ily hangon beszél? Bizony ennyi fáradsággal és költséggel a M. Polgár is szerződhetné „valami“ más újdonszákat is.

— **Szentiványi Gyula** Háromszék főkirálybírája S.-Szt.-György városába megérkezett. A szék tisztikara testületileg tisztelekdedt nála, melynek nevében alispán Forró Ferencz üdvözlötte. A főispán az üdvözlő beszédre röviden válaszolt — kérve a tisztikar támogatását.

— **Véls Simon** természet (viz) gyógyász vasárnap f. hó 6-án d. u. 5 órakor tartja I-ső népszerű előadását a „kolozsvári vizgyógyintézet“ kerti helyiségében (k. monostort-eza 15 sz.) Tárgy: a valódi ésszerű (viz) gyógy mód elméletének rövid vázlata.

— **Réthy Lajos** hunyad-zarándmegyei tanfelügyelőről azt írja a „Tel. Rom.“ ma érkezett számában egy dobrai tanító, hogy nevezett tanfelügyelő meglátogatta a dobrai román iskolát is, s nevelésügyi vizsgálata csak is annyira terjedt, hogy az osztályokba bemenve egyelőre arról nézve kívánt felvilágosítást, hogy tudnak-e a tanulók magyarul olvasni? Értik-e azt a mit olvasnak? s meg van-e Magyarországi térképe? Onnan az izraelita tanodába ment, hol nyilatkozta, hogy ottan egy községi iskolát szándékozik életbe léptetni. Valjon kinek akarja ez iskolát beállítani? kérdi az illető levelező. A magyaroknak nincs tanköteles gyermekek; az oláhoknak van iskolájuk, tehát a 6—7 családból álló izraelitáknak, kiknek szintén van saját iskolájuk s jól fizetett tanítójuk. Kivánja, hogy e pénzű üdvösebb célra fordítsák, mert ilyesmi kiadni bűn. Reméljük a tanfelügyelő ur meg fog felelni e észkelődő daczelnék.

— **A hunyad-zarándmegyei** és szászvárosszéki tanító-egyletnek dévjárási köre a közelebbi teli hónapokban ének- és zenével egybekötött, jótékonyezélu felolvasási estélyeket rendezven: a hatrendbeli előadás összesen 384 frt és 73 kr t. jövedelmezett. Hogy a mérsékelt belépti díj mellett is ily jelentékeny összeg gyűlt össze, ez egyenesen a dévai közönség egyszerűségének köszönhető. Minőfogva elődázhatlan kötelességének tartja a kör ezen ösztönzésre a nyilvánosság előtt is beszámolni. Az említett 384 frt 73 kr-ból a helybeli realiskola segélyegyleténél 262 frt és 89 kr-ra rugó összegből egy alapítvány tételét le, hogy ennek kamatjából szegénysorsu tanulók tanszerekkel láttassanak el. A helybeli nemzeti cassinói könyvtár számára átadott 52 frt. A helybeli tanítóképzés önképzőkora javára: 12 frt 71 kr. A katolikus, reformált felekezeti és képezdei gyakorló iskolának, mindeniknek külön-külön 10 frt., hogy szegénysorsu tanulók tanszerekkel láttassanak el. A helybeli leány-nőveldeinek 20 frt, hasonló célból. Eszerint a 384 azaz háromszáz nyolczvannégy frt 60 kr tiszta jövedelemből közélra kiosztott: 377 azaz háromszáz hetvenhét frt 60 kr s maradt a kör pénztárában folyó szátségeinek fedezésére: 7 azaz hét frt. 13 kr. Egyszersmind kedves kötelességének tartja a kör az így nevében énekelni szavazni a szives közreműködőket. Nevezetesen: gr. Horváth Toldiné, Gyárfás Ferenczné, Lázár Lajosné, Lázár Farkasné, Issekutz Pálné, Téglás Gáborné, Bartha Lajosné és László Gizella urhölgyeknek, a kik a tombola rendezése körül és a kisorsolandó tárgyak összeggyűjtésében kifejtet közreműködésükkel anynyi egyszerűséggel tanúsítottak; valamint Mik-

lós Lajosné, Lázár Anna és Antonia, Makrai Sarolta, Sándor Erzsé, Nádasdi Róza, Peiszer Lujza, Balog József, Simon Gábor, Spindler Károly és Csérni Alajos, műkedvelő hölgyek és uraknak, kik az előadások ének- és zenei részének közreműködésükkel fénypontját képezték. A dévjárási kör 1875. máj. 19-én tartott üléséből. László Zsigmond, elnök. Lukács György, jegyző.

— **Az udvarhelyszéki** „szabadelvű párt“ alsókerületének f. évi június hó 12-én Sz.-Keresztur városában a „Korona“ vendéglőben tartandó követjelölő gyűlésére ezen kerület szabadelvű párt tagjai megjeleni tisztelettel felkérnek. K. Horváth János.

— **Az udvarhelyszéki** „szabadelvű párt“ felsőkerületének f. évi június hó 7-én délután 4 órakor Székely-Udvarhelyen a „Kolozsvár városához“ címzett szállodában tartandó követjelölő gyűlésére, ezen kerület szabadelvű párt választói megjeleni tisztelettel felkérnek. Ferenczi Pál alelnök.

— **Szászvárosi** hírek szerint Wodianernek, ottani újból megválasztása kétséget nem szenved. A másik képviselő Schuller helyébe egy szabadelvű párti magyar férfit fog-nak felléptetni.

— **A besztorcei** képviselőtestület rendőrfőnöknek Siegler János tanácsost választotta meg.

— **Az igazságügyminisiter** sokoldalú elfoglaltsága miatt nem valószínű, hogy azon tervét, hogy a parlament szünetlése alatt az elsőfolyamodásu törvényszékek megvizsgálására körutat tegyen az országban. Mint halljuk, Szentgyörgyi Imre legfőbb ítélőszéki bíró fogja a minisiter megbízásából az erdélyi törvényszékeket illetőleg e vizsgálatot teljesíteni.

— **Müncheni** távirat szerint egy a cultus- és belügyminisiter által aláírt rendelet eltiltja az összes királyságban a jubileumi körmenetek megtartását, mivel a királyi tetszvényjog figyelmen kívül hagyatott.

— **A sajtóirodát** illetőleg jól értesült körökben azt rebesgetik, hogy a választások után a belügyminisiteri reszorthoz fog áttá-
tteni. Akkor egyuttal több személyváltozás is történnék.

— **Jogtörténelmi** társulat van alakulóban, melynek élén áll az országbíró Majláth György. Értesülésünk szerint e társulat a Kisfaludy-társaság szervezetének módjára szervezkedik. Célja leendő hazai jogtörténet művelése és jog irodalmunk fejleményének bizálati megfigyelése. Az alapszabályok kidolgozásával Dárdai Sándor a „Jogt. Köz.“ szerkesztője bízott meg és őszkor tervezetik a társaság megalakulása, melyhez hazai jogfejletésünk érdekében méltán nagy reményeket köthetni.

— **Károly** romániai fejedelem hétfőn délbe egy órakor nyitotta meg a kamarát. Fejedelmi lakából történt kiindulását 101 lövés jelezte. A trónbeszéd első sorban a plojest-predyall vasutvonal kiépítését hangsúlyozta. E vasutvonal kiépítésének 1878-ban be kell vésződni.

— **Győztes magyar ló az angol gyepen.** A közelebbi londoni Derby-verseny alkalmával nagy feltűnést okozott, hogy a tizenöt ezernyi font sterling-díjat Baththány herczeg nyerte el „Galopin“ lovával. A herczeg 1500 frtot azonnal átadott a nyereségből lovaszának, kinek nem kis érdeme volt a győzelemben. — Az angolok, kiket legsajátosabb legnemzetibb viadalukban vert meg a herczeg, nem jó szemmel nézik a győzelmet: de azért nem haragudsznak úgy, mint a francia gróf Lagranger, ki szintén elvitte évek előtt előlük a nagy Derby-díjat. Egyik angol lap így ír: „Baththány herczeg nem köztünk született, — de a mióta köztünk él, bőkezű jótékony-sága helybeli szegényeink közt igenis ősmert. Ezért senki sem nézendi kaján szemmel megérdemelt győzelmét, annak daczára, hogy ő idegen.

— **A „Bihar“** című n.-váradai lap mely eddig a 48-as [párt] közlönye volt szerkesztőt változtatott, s most Tokody Ágoston (volt képviselő) a szabadelvű [párt] szellemében vezeti. Eddigi szerkesztője, Tomsek Ferencz visszavonult. Ugyancsak N.-Váradon Ráld Odón „Jövő“ cím alatt conservatív irányú lapot akar megindítani, a mire e városban aligha van szükség.

Felelős szerkesztő: Békésy Károly.

Egy zongora-hangoló,

ki huzamos ideig szándékszik e városban maradni, tisztelettel jelenti a t. e. közönségnek és főrangú uraságoknak, hogy zongorák hangolását, ugyiszintén azoknak javítását, szakértőleg és a legkifogástalanabb módon jutányos árért elvégzi.

Előfizetés egész évre, minden második hónapban eszközözendő hangoláért, 8 frt. Minden hónapban első hangoláért 12 frt. Szives ajánlatok elfogadhatnak Triska Ferencz ur zongora műtermében Kolozsvárt.

Tisztelettel:

Klénner Hubert,

zongora-hangoló és készítő.

